

CONFIRMAT PER VIURE

Celebrem la Segona Pasqua, la Pentecosta, la Pasqua de l'Esperit. El gran do de l'Esperit Sant als apòstols i als deixebles de tots els temps i la celebració de la confirmació amb un bon grup d'adults a la Catedral aquest diumenge m'han suggerit la reflexió sobre la necessitat d'aquest sacrament. L'apunt

d'alguns fets ens pot ajudar a centrar la qüestió.

- La majoria dels qui tenim una certa edat vàrem ser confirmats de petits o de joves quan el bisbe visitava pastoralment les parròquies i confirmava tots els qui no havien rebut el sacrament, abans de fer la primera comunió o després.
- Després del Concili Vaticà II es desitjava que la confirmació esdevingués un compromís seriós, envers Jesucrist i envers l'Església, d'aquells que eren confirmats. Per això, i per assegurar en els adolescents i joves un procés de formació cristiana, en molts bisbats es proposava la confirmació cap als 14, 15 o 16 anys.
- Han passat els anys, i avui constatem una davallada important del nombre de joves que reben la confirmació. Podem assenyalar algunes causes d'aquesta nova situació: el canvi que significa passar de la primària a l'ESO sovint en centres ben diferents; no haver continuat la catequesi de després de la comunió; les múltiples activitats extraescolars i esportives dels joves, que dificulten la participació en les catequesis o en la formació; les dificultats de l'edat en relació amb la fe; la manca d'interès de la família... però, sobretot, l'opinió que la confirmació no és necessària per a la vida.
- Però la confirmació, ras i curt, és del tot necessària per viure. Per viure de qualsevol manera, no! Per viure centrats en el propi jo (ego), per viure només per arreplegar béns materials, per obtenir poder sense cap consideració, per viure fiant-se de les pròpies forces i qualitats, per viure sense l'experiència de l'amor de Déu... no!
- Tanmateix, sí que és necessària per viure segons Jesús, per viure fiant-se de la seva proposta, per rebre els seus dons i assumir una vida en què la persona, sentint-se estimada per aquell que és Amor -Déu-, s'esforça per viure cada dia i per comunicar aquest Evangeli; que cerca estimar de veritat, servir, treballar per la justícia i la llibertat; per contribuir amb la seva vida senzilla i quotidiana a ajudar les persones en totes les seves dimensions.
- Per esdevenir un cristià complet, amb tots els recursos necessaris per afrontar la travessia de la vida com a deixeble de Crist en la barca de l'Església, cal la confirmació.

Pentecosta (segle XVI). Fons del Museu Diocesà. Autor i procedència desconeguda

- Per això l'Església demana que per celebrar el matrimoni, ser padrí o padrina del baptisme i de la confirmació, ser ordenat de diaca o prevere o per professar com a persona consagrada cal haver rebut els tres sacraments de la iniciació cristiana: baptisme, confirmació i eucaristia. Durant alguns anys en el nostre país no s'ha demanat la confirmació per celebrar el sacrament del matrimoni o per poder ser padrí o padrina de baptisme. No cal analitzar les raons d'aquesta excepció... Però ara, als batejats que volen casar-se o ser padrins de baptisme, en alguns bisbats d'Espanya, a tot Llatinoamèrica i a la totalitat de diòcesis d'Europa se'ls demana la confirmació.
- En la pregària de la confirmació es demana: «Infoneu-los l'Esperit Sant Defensor: doneu-los l'esperit de saviesa i d'intel·ligència, l'esperit de consell i de fortalesa, l'esperit de ciència i de pietat i ompliu-los de l'esperit del vostre sant temor».

Sense aquests dons de l'Esperit, al batejat se li fa difícil arribar a la maduresa cristiana i esdevenir un ferm testimoni de Crist en l'Església i en el món. Si no has rebut el sacrament, planteja-t'ho, perquè sempre hi ets a temps.

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

Primera Lectura

Lectura dels Fets dels Apòstols 2, 1-11

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts.

Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si, deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadócia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirene, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües».

Segona Lectura

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Corint 12, 3b-7, 12-13

Germans, ningú pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots.

Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Joan 20, 19-23

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posa al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó».

El cinquantè dia —*Pentecosta*— de la Pasqua florida de la resurrecció del Senyor ens porta la granada dels fruits de l'Esperit donat a nosaltres, a l'Església i al món sencer. El Pare regala i expandeix l'amor diví a tothom i sense mesura. Un amor per ser acollit amb gratitud. I amb el desig que vagi configurant la nostra manera de ser, de veure les coses i de relacionar-nos amb els altres. Alenat per Jesús damunt dels deixebles, l'*Esperit Sant* obre perspectives inèdites: fraternitat basada en el respecte de tota diversitat i renúncia a qualsevol temptació totalitària. Deixa entreveure alhora aquella dimensió de comunió pacífica i pacificadora —*pau a vosaltres*— que, entorn de la taula de la Paraula i de la donació del Senyor, esdevé invitació universal al perdó i estímul constant de solidaritat. Prendre consciència de la filiació divina de tots significa reconèixer el rostre d'un germà en cada persona que la vida ens posa al costat.

Jaume Angelats i Morató

SALM 103

R. Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.

**Beneeix el Senyor, ànima meva.
Senyor Déu meu, que en sou de gran.
Que en són de variades, Senyor, les
vostres obres.
La terra és plena de les vostres
criatures.**

**Si els retireu l'alè, expiren
i tornen a la pols d'on van sortir.
Quan envieu el vostre alè, reneix la
creació,
i renoveu la vida sobre la terra.**

**Glòria al Senyor per sempre.
Que s'alegri el Senyor contemplant el
que ha fet,
que li sigui agradable aquest poema,
són per al Senyor aquests cants de goig.**

52è Pelegrinatge de l'Esperança al Santuari de la Mare de Déu de Lourdes

Amb el lema *El Senyor ha fet en mi meravelles*, el proper dia 23 de juny sortirà el 52è Pelegrinatge de l'Esperança a Lourdes amb malalts i discapacitats, que organitza l'Hospitalitat diocesana i que encapçala el bisbe Francesc Pardo. Malats, acompanyants, infermeres, *brancardiers* i la resta de pelegrins que formaran part del pelegrinatge restaran al santuari fins al dia 27 de juny. En el decurs de la seva estada s'ha previst la celebració de l'Eucaristia a la gruta, presidida pel bisbe, la celebració de la reconciliació, participació a la Missa Internacional i en la processó i altres actes per als pelegrins. Per a més informació: hospitalitat.girona@gmail.com. Telèfon: 972 40 23 76.

Cartell del pelegrinatge 2017

Avui, confirmació d'adults a la Catedral de Girona

Confirmació d'un adult l'any passat

Avui, diumenge de Pentecosta, dia en què l'Església celebra el do de l'Esperit Sant, a les 6 de la tarda la Catedral de Girona acull la confirmació d'adults procedents de diverses parròquies de la nostra Diòcesi. Els qui rebran aquest sagrament completaran d'aquesta manera la

seva Iniciació cristiana. El diumenge anterior –28 de maig– van fer plegats la jornada preparatòria prèvia que cada any té lloc al monestir de Santa Maria de Solius. Els que avui seran confirmats van reflexionar juntament amb els seus padrins sobre el sentit d'aquest sagrament en l'itinerari cristià. La celebració d'aquesta tarda a la Catedral és oberta a tothom.

Jornada d'Apostolat Seglar

Aquest diumenge 4 de juny se celebra el dia de l'Acció Catòlica i Apostolat Seglar. Sota el lema «Sortir, caminar i sembrar sempre de nou», la Jornada ens convida a sembrar la Paraula de Déu per ser promotors del diàleg en la societat i constructors de la civilització de l'Amor. D'aquesta manera, podrem transmetre els valors i actituds que contribueixen a construir un món més just i fratern. Amb el projecte Laics Bisbat Girona, la Delegació d'Apostolat Seglar coordina i impulsa les activitats de la nostra Diòcesi.

Logo de @laicsgirona

MIRADOR

Josep Oton

Doctor en Història. Autor d'una quinzena de llibres. Professor a l'ISCREB

Silenci

El silenci expressa el que no es pot dir amb paraules: respecte, astorament, estimació o joia. També és un descans. Saturats pels sorolls que ens envolten, esdevé un espai de tranquil·litat del qual podem gaudir sense haver de pagar un preu excessiu.

Però es pot convertir en un plaer egoïsta, un petit luxe al servei del nostre benestar. També pot ser la resposta insolidària a tant de patiment. Callar és una manera de consentir, d'acceptar el que és, per molt injust que sigui. És la veu de la crueltat, del desinterès.

I fins i tot pot arribar a ser un càstig o un turment. Quan s'aïlla algú i se li retira la paraula, el silenci es converteix en el so de la solitud i en el portaveu de la indiferència.

Però, per al cristià, el silenci ha de ser un àmbit de maduració. Sovint les distraccions no ens deixen percebre el que realment és important. Per això,

«Per al cristià, el silenci ha de ser un àmbit de maduració»

el silenci és un dejuni de la ment que ens allunya del bullici on no podem pensar i ens acosta al batec de la realitat. Guiats pel silenci podem escoltar a cau d'orella el so de la vida, la veu profunda del nostre interior.

És buidor, desèximent, abandó. Podem fugir-hi perquè ens sentim més segurs aixoplugats pel brogit d'un món accelerat. La remor del món ens empeny a submergir-nos en el torrent d'esdeveniments sense haver d'exposar-nos a ser nosaltres mateixos.

En canvi, el silenci ens aboca en el nostre abisme interior. Allà ressona la veu que dóna sentit a qui som i ens fa entendre el missatge ocult en els sorolls de la realitat.

Aleshores el silenci esdevé plenitud, una escola de vida.

— DIMARTS, 6 DE JUNY

Reunió d'arxiprestes. A la Fraternitat de Santa Clara de Vilobí d'Onyar.

Romeria de la parròquia de Lladó al santuari de la Mare de Déu del Mont.

Pregària per les vocacions sacerdotals. A dos quarts de 5 de la tarda a la basílica parroquial de Sant Feliu de Girona.

— DIJOUS, 8 DE JUNY

Trobada de canonges de les seus catalanes. A partir de les 12 del migdia, a la Catedral.

Fi de curs al Seminari Interdiocesà. A les 6 de la tarda al Seminari Interdiocesà, amb seu a Barcelona, fi del curs acadèmic 2016-2017.

Conferència a Olot sobre el tema «Conèixer i comprendre l'Islam». A dos quarts de 8 del vespre al casal Marià. A càrrec de Jaume Flaquer, SJ, doctor en estudis islàmics. Presentarà l'acte Dolors Bramon, doctora en Filologia Semítica. Organitza: Gosa Pensar.

— DIVENDRES, 9 DE JUNY

Taller de creixement personal per a joves (19-20 anys). De dos quarts de 8 de la tarda a dos quarts de 10 del vespre al Casal Bisbe Cartaà, de Girona. Tema: «Descobrir i aprofundir en el caràcter, i iniciar el treball en els nivells de consciència». Més informació: *pastoral-familiargirona@gmail.com*.

— DISSABTE, 10 DE JUNY

Sortida pasqual de la Vida Consagrada.

Romeries de les parròquies de Besalú, Beuda, Dosquers, Maià de Montcal i Segueró, al santuari de la Mare de Déu del Mont.

Confirmacions a Palamós. A les 7 de la tarda, a l'església parroquial de Santa Maria del Mar, el bisbe Francesc administrarà el sagrament de la Confirmació.

Escola de formació dels Cursets de Cristiandat. A les 8 de la tarda al Casal Bisbe Cartaà, de Girona.

— DIUMENGE, 11 DE JUNY

Visita Pastoral a Batet de la Serra. El bisbe Francesc segueix la seva Visita Pastoral a les parròquies de l'Arxiprestat de l'Alt Fluvià. A les 12 del migdia serà a la de Santa Maria de Batet de la Serra, on presidirà la celebració de l'Eucaristia, i també es reunirà amb els feligresos.

Confirmacions a Calella. A les 7 de la tarda, a l'església parroquial de Santa Maria i Sant Nicolau, el bisbe Francesc administrarà el sagrament de la Confirmació.

Jornada Verdaguèria al santuari de la Mare de Déu del Mont. Al matí, conferència sobre «Verdaguer i el Mont», a càrrec de Jordi Mir. A la 1, Missa solemne, amb la participació musical de la Coral de Fontcoberta. Seguidament, inauguració dels Indrets de Verdaguèria i ofrena floral al prevere i poeta. A la tarda, l' Trobada d'acordions.

Diuenge de Pentecosta, 4 de juny de 2017. St. Pere de Verona i Pere Màrtir, titular d'una parròquia a Olot. Stes. Noemí i Rut. **Lectures:** Ac 2, 1-11 / Sl 103 / 1C 12, 3b-7.12-13 / Jo 20, 19-23.

Dilluns, 5. St. Bonifaci. Bisbe de Magúncia (Alemanya) i màrtir als Països Baixos (+ 754). **Lectures:** Tb 1, 1a.2; 2, 1-9 / Sl 111 / Mc 12, 1-12.

Dimarts, 6. St. Marcel·lí Champagnat, fundador dels Germans Maristes (+ 1840), amb comunitat a Girona. St. Norbert, arquebisbe de Magdeburg, Alemanya (+ 1134). **Lectures:** Tb 2, 10-23 / Sl 111 / Mc 12, 13-17.

Dimecres, 7. St. Andreu de Bartomeu, carmelita (+ 1626). **Lectures:** Tb 3, 1-11.24.25 / Sl 24 / Mc 12, 18-27.

Dijous, 8. Jesucrist, Gran Sacerdot del Món. St. Pere d'Amer (+1301), frare mercedari. St. Maximí, evangelitzador de la Provença. Bt. Santiago Merthieu, jesuïta, màrtir a Madagascar (+ 1896). **Lectures:** Is 52, 13-53, 12 (o bé: He 10, 12-23) / Sl 39 / Lc 22, 14-20.

Divendres, 9. Sts. Prim i Felícia, màrtirs de Nomentana, patrons de Besalú, capella a Maià de Montcal. St. Efreim, diaca i doctor de l'Església. **Lectures:** Tb 11, 5-17 / Sl 145 / Mt 12, 35-37.

Dissabte, 10. Sta. Oliva d'Olesa de Montserrat, donzella màrtir. Aniversari de la mort del prevere i poeta Mn. Jacint Verdaguer. Aniversari de la mort de l'arquitecte Antoni Gaudí. **Lectures:** Tb 12, 1.5-15.20 / Sl Tb 13, 2.6.7.8. / Mc 12, 38-44.

LITÚRGIA DE LES HORES: de la setmana I del Salteri.

APUNTS

Es clou a Calella el pelegrinatge català de la Creu de Lampedusa

El dia 18 de maig es va cloure el pelegrinatge de la Creu de Lampedusa per diverses diòcesis de Catalunya, amb una celebració presidida pel bisbe Francesc Pardo a la parròquia de Calella (fotografia). La Creu de Lampedusa també va ser la protagonista d'una vetlla jove a la parròquia del Mercadal de Girona ara fa dos mesos, a l'inici del seu itinerari. Està construïda –per encàrrec del papa Francesc– amb fustes i restes de les embarcacions dels immigrants arribats a l'illa italiana, i vol ser un testimoni del sofriment de tantes persones que malden per arribar a Europa i aconseguir una vida més digna, però també un signe d'acolliment, de vida i d'esperança.

Mn. Dagoberto Rojas fou ordenat diaca el 21 de maig

El diuenge 21 de maig, el bisbe Francesc Pardo va ordenar diaca Dagoberto Rojas. Fidels de les parròquies de Vilobí d'Onyar, on va desenvolupar la seva tasca pastoral fins fa pocs mesos i de Pineda de Mar, on col·labora actualment, van omplir la catedral de Girona per acompanyar-lo en aquest moment tan important. Mn. Dagoberto Rojas, que ha rebut el diaconat en el camí cap al presbiterat, és originari de Colòmbia, on va realitzar els seus estudis eclesiaístics. Té 27 anys, i és a la Diòcesi de Girona des de l'any passat.

